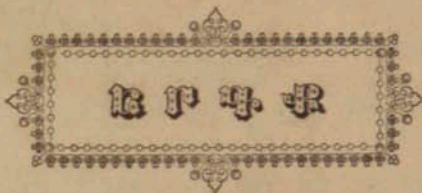

4066

Հայերէն

2004

195-22

14

891.99
6-77

PERILLUSTRI AC REVERENDISSIMO

DOMINO DOMINO

ARISTACI AZARIAE,

CAESAREAE ARCHIEPISCOPO ET ABBATI GENERALI CONGREG. MECHITHAR. VIENNENSIS

EADEM CONGREGATIO

HOC

DIE ONOMASTICA

PIETATIS IN OPTIMUM SUUM PATREM

MONUMENTUM

OFFERT

SUMMA CUM DEVOTIONE.

MC

VIENNAE,

ANNO MDCCCXLII, DIE XXVIII. JUNII.

ОБЩЕСТВЕННАЯ БИБЛИОТЕКА

Государственная библиотека

ИЗДАНИЕ

Содержание

Издательство

Москва

1950

Библиотечный фонд

Москва

1950

891.99
Ե-77
4066

413

Ա Բ

Մ Ե Կ Ե Պ Ե Տ Ի Ի Ե Ի Մ Ե Կ Ե Ր Գ Ո Յ

Տ Է Բ Ե Ի Հ Ե Յ Բ

Ե Ր Ե Բ Ե Ե Ն

ԱՐԻՎԵՊԻՏՈՎԱԿԱՆՍԵՐՈՎԱԿԱՆ ԿՆԵՐԱՐԻԱՅ

Ե Ի Ե Ռ Ե Ն Ո Ր Գ Հ Ե Մ Ե Բ Ի Է Ն

Ս Ե Ի Թ Ե Բ Ե Ե Ն Յ Վ Ի Է Ն Ն Ե Յ Ի Ո Յ

Յ Ա Ի Ո Ր Բ Ե Ե Ի Ն Ե Ե Ն Ո Ր Ե Ն Ն

Ի Վ Ի Է Ն Ն Ե

Ի Ռ Պ Ե Ա Ս Ի Ի Բ Ե Ն Ն Ե Ր Ր Ի Ո Ր Թ Ե Ր Ի Ր Ի Ե Ն Ո Ր Մ Ե Բ Ե Ի Ե Մ Ո Ն Ե Ն

1 8 4 2

1960

RESEARCH REPORT

1960

1960

RESEARCH REPORT

1960

RESEARCH REPORT

1960

1960

RESEARCH REPORT

21614-60

O D E

Adsit diva mihi Musa; haec lux, haec mihi laeta!
Dulce novis celebros fidibus **TE**, ovium optime **C**ustos.
TE certe duce aviti stultus qui memor arvi,
Moestas effundat lacrymas. **O** terque quaterque
Felices qui tondent prata recentia rivis
Purpureos calcant floresque, ac flumina libant!

Aspice Musa **Senem**, nivei jam vertice crines,
Quos cingit merito quondam fulva ille tiara;
Quis canos maturarum negat indicio esse
Virtutum segeti? Quod plane callet arator;
Cum molli paulatim namque ager albet arista,
Flava **Ceres** currit, tum sperantque horrea messes.

O carum ne RHISTACEM Olympi regia, dico,
Invites, longum sine nos gaudere per aevum.
Nunc ego desinam; heu prope fugit aurea stella,
Invitum praeceps adcessit vesper Olympum.
O mero Liber spumanti nunc pateram imple,
Jam voces tenera ecce Juventus tollit ad astra.

Թ Ր Գ.

Եկեալ կայցէ առ իս ճոխութեամբ Մուսայն . այսաւր եկն եհաս ուրախութեան աւր : Օքեզ երգեցից քաղցրանուազ բարբառով , զքեզ նոր աղեաւք , որ ունիս խնամս զխաշանցն հաւտից , զքաղցր Հովիւդ : Մինչ զուն արածես , ո՞ յիշատակաւ հայրենի անդոցն թախծեալ նստիցի զարտասուս արկեալ : Ով երիցս երանելիք , որ զազնիւ ճարակն ստէս ճարակին ի գալար մարգաց որ զդշեն ծաղկաւք , եւ ցանկ պարարին ի յտակ խաղից :

Հայեջիբ Մուսայ յազնիւ ծերունին որ զգալաթամբ զձիւն հեր ունի , եւ որ ըստ իւրում արժանաւորութեանն շուրջ պատէ խարտեալ արտախոյրն պսակաւ . եւ ո՞ ստիցէ թէ ատոր հնձոց առաքինութեան շիցեն նշանակ այն ծաղկեալ այլք : Օ որ ճարտար գիտէ եւ այր հողագործ , մինչ փափուկ քրտովք սպիտականան անդք . շուրջ ընթանայ Սանդարամետապետն խարտեալ . եւ շտեմարանք ակն ունին հնձոց :

Եւր մի Ողոմպեայ , փարելն ասեմ , պայծառ արքունիք , մի ՁՈՎԸՍՏԸԿԵՍ տարաժամ կոչել . թող զն խնդացուք ընդ երկայն աւուրս : Երգ այժմ հանդեայց . տազնապեալ երթայ ոսկեճաճանչ արեղակն . զչարին երկինք զն փութանակի եհաս երեկոյն : Եւ յժմիկ , ով Բակքէ , լն անապակաւ , մինչ զեռ փրփրէն իսկ , մատոյ զըսժակդ . արդ իսկ ձայն բարձեալ մատաղերամ մանկտուոյդ յաստեղս , բարբառին :

Ե Ր Պ

Չունելով ինչ բաւական,
Մերոյ սիրոյս գրաւական,
Ոչ արժանի քեզ նրէր
Ընծայել զերգրս թրւէր:

Է դոյզն զիրըզ կարի,
Որդոց եւ ոչ աւտարի.
Եւղ ընթեռնուլ թէ կամիս
Սակաւ են ամ եւ ամիս:

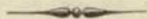
Ղու զայս ժամ մեզ աւանդեայ,
Եւսիկ հաւտ եւ անդեայ,
Որ յամէ այգը՛ յուսան,
Չպատիւ աւուրդ այդ ուսան:

Եհա ի Պարսրս չոքայ,
Եկեսցեն այսր նոքայ,
Տեսցէ գորդիս իւր Ենակ,
Երբեմն ձաղ եւ ծանակ:

Ուստի, ասնն, եւ կամ ուր,
Պատըսպարան եւ ամուր,
Պարթեականն մնսին.
Մի թէ եւ այդքը հասին:

Ես ըզքեզ, Հայր, յանդիման,
Հաստատութիւն մեզ հիման,
Յուցից եւ գրով եւ անգիր,
Բայց ասէ երգս իմ հանգիր:

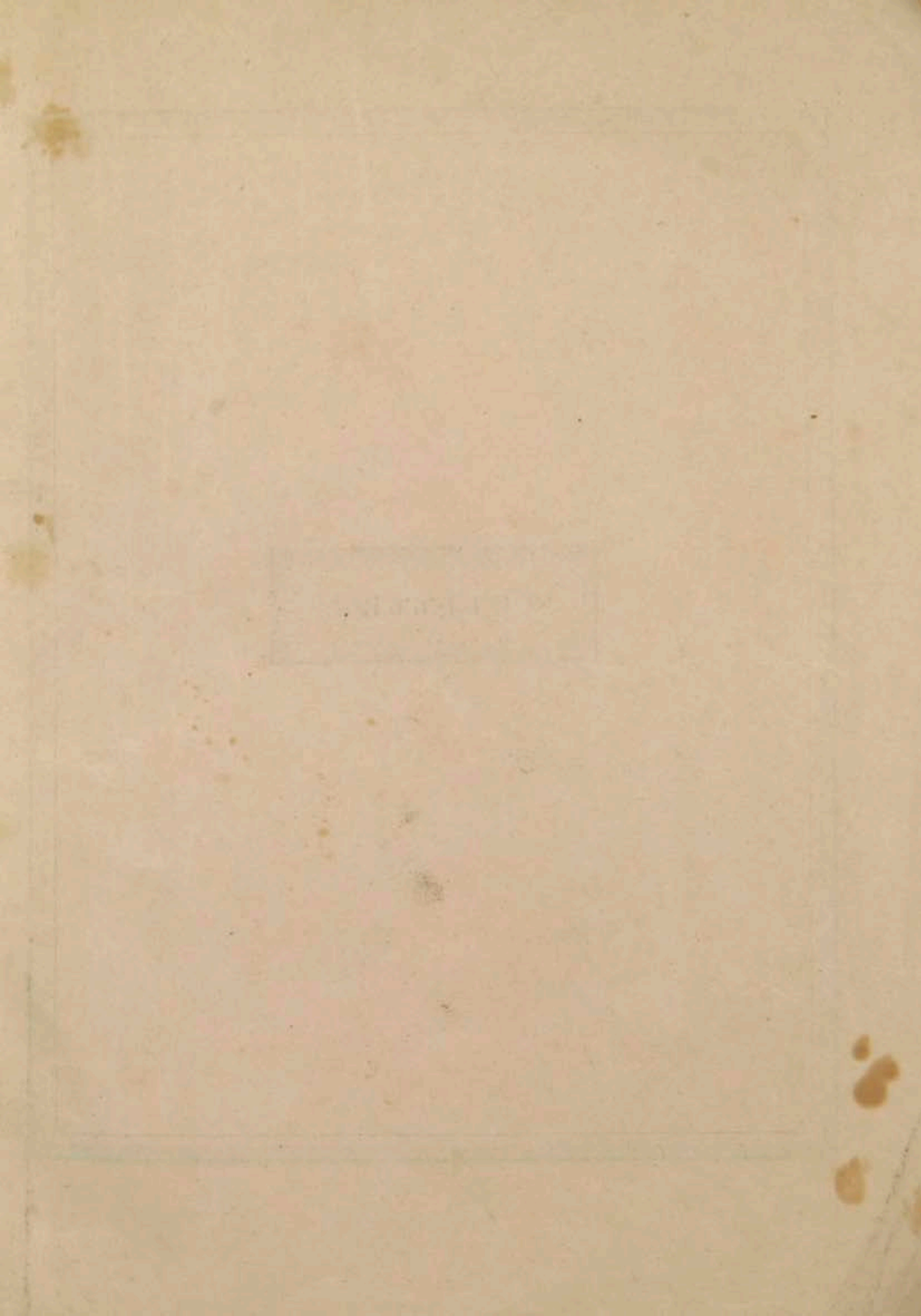
Ժամ է աւուրս ընդերկար,
Խնդրել որչափ է մեր կար,
Ընդ նուիրականն տաշտի,
Որ արդ ի ձեռս պաշտի:

TYPIS CONGREGATIONIS MECHITARISTICAE.

4p

217

ՎԻՆՆԵ

